

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 45. Secunda Formula Sirmiensis. Lapsus Osii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV.
A. C. 357.

*L. I. ibid. de
Lustr. coll.
l. XIII. Et
ibi Gothof.
Sup. n. 10.*

verat, at pro pervicaci Romanorum ingenio satis videbatur, perniciosæ licentiæ modum posuisse. Eodem anno Constantius Legem condidit Clericis, quos Copiates dicebant, id est, mortuorum sepulturam curantibus faventem; hoc privilegio particulari a contributione lustrali, quam mercatores omnes pendebant, exemit.

§. XLV.

*Secunda formula Sirmiensis. Lapsus
Osi.*

*Amm. XVI.
10.*

Imperator, non diutius mense uno Romæ transacto, inde 29. Maji profectus, Mediolanum rediit, ibique usque ad mensem Decembrem moratus, deinde in Illyricum transiens, Sirmii substitit. Tunc Ariani fidei formulam fabricarunt, quæ dicitur secunda, quod jam antea in eadem urbe priorem condidissent; præcipuus hujus formulæ creditur fuisse Actor Potamius Episcopus Olyssiponenfis, cujus initium ita sonat: *Cum visum fuisset de fide tractare, omnia sollicitè examinata, & explicata sunt, sanctissimis fratribus nostris Valente, Ursacio, & Germiniano presentibus. Consenserunt omnes, unicum dari Deum, Patrem omnipotentem, sicut in universo orbe creditur, & unum solum Jesum Christum, Filium*

*Idat. fast.
Pagi 357.
n. 2. ap. Hila.
de Syn. p. 323
ap. Ath. de
Syn. p. 902.
ap. Socr. II.
c. 30.*

Filium ejus unicum, Dominum nostrum, Salvatorem nostrum, ex eo genitum ante Sæcula. Neminem posse, aut debere duos Deos credere, cum ipse Dominus dicat: Ibo ad Patrem meum, & Patrem vestrum, Deum meum, & Deum vestrum! Hoc ab auctoribus hujus formulæ adductum argumentum prodit, ipsos ex hac una causa Dei unitatem extollere, ut Patri soli, excluso Filio, divinitatem attribuant. Magis perversus eorum sensus perspicitur, dum dicunt: *In omnia alia facile consensimus, nisi quod aliqui, etsi parvo numero, scandalizarentur vocabulo substantiæ, quod græce dicitur OUSIA, id est, ut clare loquamur, vocabulis HOMOOUSION, aut HOMOIOUSION; hinc optimum factu visum, si hæ voces omnino omittentur, partim, quod in Scriptura non inveniuntur, tum quod generatio Filii supra omnem hominis captum sit.* Hic potissimum hujus formulæ venenum latet; dum enim dicere vetant, Filium esse consubstantialem, innuunt, alterius esse substantiæ, aut, sicut aliæ creaturæ, ex nihilo esse productum. Subjungunt: *Nullus est dubitandi locus, quin Pater sit major honore, Dignitate, Gloria, Majestate, vel ipso Patris nomine, cum dicat Filius: Qui misit me, major me est. Et omnes sciunt, hanc esse Do-*

Sæculum IV.
A. C 357.

Joan. 20. 7.

Isai. 53. 8.

Hilar. de Synod. p. 322.

Joan. 14. 28.

Y y 2 Etrinam,

Sæculum IV. *Etrinam Catholicam; duas dari Personas, Patris, & Filii, Patrem esse majorem, & Filium subditum cum iis omnibus, quæ ei subjecit Pater. Patrem esse absque Principio, invisibilem, immortalem, impassibilem, econtra Filium esse ex Patre natum, Deum de Deo, Lumen de Lumine. Qui ex Virgine Maria corpus, id est, hominem assumpsit, per quem, & quocum passus est.* Omnes hæ voces eo collimant, ut Filium natura a Patre alium, imo & passibilem affirmant.

Libell. Marcell. & Faust. p. 34.

Potamius, hujus formulæ auctor, erat Episcopus Olyssiponensis in Lusitania; is, postquam fidem Catholicam defenderat, prodidit, ut fundum, quem possidere vehementer cupiebat, a fisco obtineret. Osius viri perfidiam Hispaniæ Ecclesiis aperuit, eumque, ut hæreticum damnavit; hinc illæ Potamii quærelæ apud Imperatorem Constantium contra Osum, illisque Potamius exinde se junxit, qui in Senem venerabilem persecutionem moverunt, cui tandem succubuit, circa hoc enim tempus lapsus est. Jam anno integro Sirmii fuerat Osius, quasi in exilio; Imperator ipsius odio omnes ejus propinquos persecutus, tantum virum nulla habita ætatis, Dignitatisque ratione aperte violare non est veritus; quippe Osius centenario major erat, & sexa-

Athan. de Fug. p. 703. 704.

sexaginta & ultra annorum Episcopus, Sæculum IV. A. C. 357.
 in ultima persecutione Christianorum sub Ethnicis Principibus Confessor; hunc Soc. II. hist. c. 31. Sulpit. Sev. lib 2. p. 417. Athan. Apol. 2. p. 807. Sozo. IV. hist. c. 12. Athan. ad sol. p. 431.
 cœteri Episcopi venerabantur, ut Patrem, atque a multis annis in omnibus Conciliis Præsidis munere functus erat; nihilominus jubente Constantio verberibus affectus est, & magnis cruciatibus, donec labefactato per corporis infirmitatem animo cessit ad tempus, formulam a Potamio concinnatam, manu sua signavit, & in Concilio, quod tunc Sirmii agebatur, cum Ursacio, & Valente communicavit; at S. Athanasii condemnationi non subscripsit. Ita recuperata libertate, ad Sedem suam in Hispaniam moriturus rediit. Philostorg. IV. c. 3. Culpæ suæ non diu supervixit, sed & eam pœnitentia delevit, nam morti proximus, ad modum testamenti contra vim sibi factam protestatus est, hæresin Arianam devovit, omnesque Fideles, ut eam detestarentur, hortatus est. Athan. ibid.

§. XLVI.

Lapsus Papæ Liberii.

Liberius Papa duos annos in exilio Liber. ep. 10. ad Vinc. transegerat, atque, crescente adversariorum furore, unicum ejus solatium, Urbinum Diaconum, quem apud se habebat, eripuerunt. Fortunatianus Episcopus Aquilejensis primus fuit, qui ejus